

Een naambord, een monument een standbeeld, het maakt niet uit, als het er maar komt.

Beste leden van het college van Medemblik en raads- en commissieleden van de gemeente Medemblik. Ik neem u mee in de tijd van de jaren '60 tot ergens in de jaren '80. De tijd dat er nog vrijwel geen overdekte zwembaden waren en je moest leren zwemmen in het water van het IJsselmeer.

Zodra de thermometer 15 graden aanwees was het weer tijd voor de zwemlessen in het badhuis aan de dijk bij het IJsselmeer waar badmeester Van Der Heijden al op je stond te wachten. Elke poging om onder het zwemmen in het koude water uit te komen werd teniet gedaan, je moest leren zwemmen. klaar.. En daar ging je dan het water in, soms groen van de algen, zwemmend tussen dode vissen als de wind weer eens uit het oosten kwam, maar je ging het water in.

Voor je het beruchte houten plankje, als je niet goed uitkeek had je na afloop 100 splinters in je handen en armen, van drijvers van kurk om en zwemmen maar. En altijd was daar badmeester van de Heijden die je toeriep dat je het niet goed deed en je het anders moest doen. En automatisch luisterde je want de badmeester had gezegd, met zijn grote grijze baard, daar keek je als jochie of meissie tegenop..

En als je dan eenmaal je zwemdiploma had gehaald mocht je in het 'diepe' niet meer in het ondiepe, al liep je 100 meter uit de kust, dan nog stond je tot je knieën in het water, nee je mocht naar de andere steiger waar het een stuk dieper was. Snoep kocht je voor 5 cent en een ijsje kostte 15 cent, en zonnen kon ook nog op het stukje grasveld bij het zwembad.

Het sloeg dan ook als een bom in dat het zwembad moest verdwijnen, aan één kant ook wel goed, want het zwembad stond bijna op instorten, betonrot, houtrot, het gebouw was gewoon rot.

Badmeester Jan van der Heijden ging met pensioen en gooide zich volledig op zijn hobby, duiken in het IJsselmeer waar hij regelmatig de mooiste voorwerpen opdook, van heel lang geleden maar ook uit de periode van de Tweede Wereldoorlog.

Veel inwoners van Medemblik staat Jan van der heijden nog heel goed bij, op zijn brommertje vanuit Plan West met de zuurstofflessen en zijn overige duikspullen richting het IJsselmeer rijdend om weer te gaan duiken..

Jan van der Heijden is al vele jaren niet meer onderons, en zeker 10 jaar geleden heb ik al eens een poging gewaagd om het deel van het Vooroever waar nu de hangplek voor de jeugd uit Medemblik staat het 'Jan van der Heijdenplein' te laten noemen, inclusief een naambord met begeleidende tekst over wie deze man was en wat hij betekend heeft voor de kinderen van Medemblik. Helaas nooit meer iets van gehoord, ook niet na het inschakelen van o.a. Siem Zeilemaker die de badmeester hoog had en heeft zitten.

Daarom nogmaals de oproep, regel het, zorg dat deze man geeerd gaat worden met zijn eigen plein op de plek waar hij vroeger heel veel kinderen heeft leren zwemmen.

Mvg.

Henk Prins.